

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵר הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיעֵ"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֲדָשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרָשֵׁת פְּקוּדֵי

מְבַאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֶּזֶזׁשׁ עִם פְּרוּשׁ מִל וְנַחֲמָד לְמַעַן יִרְוֶץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחוּלַק ל- תַתַק"ס (960) קוֹנְטֵרְסִים
ל"ב כְּרֻכִים שֶׁל ל' חֲלָקִים
כַרְךָ י"ד - חֲלָק כ"א

קוֹנְטֵרְס 411

מוֹפֵץ לֵאל מִטְרוֹת רוּחַ כֹּלל - לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי

יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְסִיּוּם כֹּל סֵפֶר הַזֵּהָר בְּדִקּוֹת סְפוּרוֹת
"קוֹדֵשׁא בְּרִין הוּא אֹרִייתָא וִישְׂרָאֵל חַד הוּא"

יֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֵּהָר הָעוֹלָמִי"

אֲדָר א' תִּשְׁעֵ"א לַפ"ק - בַּעִיָּה"ק בֵּית שְׁמֹשׁ תּוֹכֵב"א

עזרי מעגם השם עושה שמים וארץ

סֵפֶר
הַתְּגִלוֹת

הַזֹּהַר

בו יבאר סדר התגלות

סֵפֶר הַזֹּהַר

והשתלשלות הקבלה

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"
בעידיה"ק בית שמש תובב"א
ל"ג בעומר שנת תש"ע לפ"ק

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג') דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטר בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג')... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזוהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח גיחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואות...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

הטיבה ה' לטובים

הספר "מאורות הזהר" נדפס

בנדבבת הרה"ח מוהר"ר

חיים אברהם ישעיהו בן ביילא ושלמה

לרפואה שלימה במהרה

זכות הזנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי וחבורתו
הקדושה תעמוד לו למליץ יושר, שימלא ה' כל
משאלות לבו לטובה ולברכה, בבריות גופא, פרנסה
בשפע וברוח, עושר וכבוד, אריכות ימים ושנים
טובים בבריאות השלימות, אכ"ר.

התנצלות המוציאים לאור

היות והשקענו עמל רב ודמים מרובים שיצא הספר לאור מבורר
ומנופה בלא שגיאות [לפי כוחותינו], ובכל זאת אמר נעים זמירות
ישראל שגיאות מי יבין, ואפשר שנשארו אי אלו טעויות הדפוס
וכדומה - לכן בקשתנו מכל לומד בספר באם ימצא טעות להודיענו,
ותודה למפרע, כדי שנוכל לתקנו בהוצאה הבאה בעזרת ה'.

הבעלות וכל הזכויות אינן שמורות למחבר

כל אחד יכול לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, [וכל המעוניין יכול
לקבל הטקסט חנם]. לאחסן במאגר מידע, לסדר או לקלוט בכל דרך
ובכל אמצאי אלקטרוני אופטי או מכני אחר - כל חלק שהוא מהחומר
בספר זה ובכל הספרים שהוצאנו לאור, הן ליחיד, הן לשימוש מסחרי
מכל סוג שהוא בחומר הכלול בספר זה מותר ומצוה בהחלט בלא
רשות מפורשת בכתב, ואם אחד מעוניין להדפיס נעזור לו בכל
כוחותינו להוציא לאור בפחות מדמי עלות הספר.

א' איהי י', רָזָא דְיו"ד (נ"א דא) כְּגוֹנָא דָא א',
וְהָא אוּקְמוּהּ. ד', אִיהוּ רָזָא ה', וְדָא
כְּגוֹנָא דָדָא, וּכְלָא כְּגוֹנָא וְרָזָא חָדָא. ג',
אִיהי רָזָא דָאָת ו', וְאַף עַל גַּב דְדָא דְכַר, וְדָא
נוּקְבָא. אָבֵל דָא אֲתַפְּלִיל בְּדָא, וְהָא אוּקְמוּהּ
ן' ו' אִיהוּ בְּאַמְצְעִיתָא, בְּגִין דְאִיהוּ כְּלָלָא
חָדָא. ה' אִיהוּ רָזָא דָאָת י' (נ"א י' אִיהי רָזָא דָאָת ה'),
בְּגִין דְהִקָּא (נ"א דה), דָא אִיהי חֲכֵמָה זַעֲרִיא,
דְאִקְרִי חֲכֵמַת שְׁלֵמָה.

וְהָאוֹתִיּוֹת נִכְלְלוּ אֵלֶּה בְּאֵלֶּה,
וְהַכֵּל הוּא סוּד אָחָד, פְּלוּלִים
אֵלֶּה בְּאֵלֶּה, וְהַכֵּל אָחָד, וְהַכֵּל
הוּא סוּד אָחָד בְּאוֹתִיּוֹת
קְדוּשׁוֹת. וְלִכְּן הַמְשַׁכֵּן שְׁלֵמָטָה
בְּאַרְצָא עוֹמֵד בְּסוּד הַמְשַׁכֵּן
הַעֲלִיזוֹ, וְאוֹתוֹ מְשַׁכֵּן עֲלִיּוֹן
עוֹמֵד בְּסוּד שֶׁל מְשַׁכֵּן אַחֵר
עֲלִיּוֹן עַל הַכֵּל. וְהַכֵּל כְּלוּל זֶה
בְּזֶה לְהִיּוֹת אָחָד, וְלִכְּן כְּתוּב
(שְׁמוֹת כו) וְהִזֵּה הַמְשַׁכֵּן אָחָד.

כְּתוּב, (במדבר כד) רֵאשִׁית גוֹיִם
עֲמֵלֵק וְאַחֲרֵיתוֹ עַדֵי אַבְד. בֹּא
וּרְאֵה, בְּיוֹם שֶׁהוֹקֵם הַמְשַׁכֵּן
שֶׁהָקִים אוֹתוֹ מִשָּׁה, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר, שְׁכַתוּב וַיִּקֶם מִשָּׁה אֶת
הַמְשַׁכֵּן, שְׁלֵא הִיָּה יְכוּל לְקוּם
עַד שֶׁהוּא הָקִים אוֹתוֹ. לְגַבִּירָה
שְׁאִין רְשׁוּת לְאִישׁ אַחֵר לְהִקְיָמָה
אֵלֶּה בְּעֵלְהָ. אִף בְּאֵן, כָּל אוֹתָם
הָאֲמִנִים, כָּלֶם בָּאוּ לְהָקִים אֶת
הַמְשַׁכֵּן, וְלֹא יָכֹל לְעֻמֵד עַל
יְדֵיהֶם, עַד שֶׁבֹא מִשָּׁה וְהָקִים
אוֹתוֹ, מִשׁוּם שֶׁהוּא הִיָּה בְּעַל
הַבֵּית.

בֵּינן שֶׁהָקִים מִשָּׁה אֶת הַמְשַׁכֵּן
לְמַטָּה, הוֹקֵם מְשַׁכֵּן אַחֵר
לְמַעְלָה, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְוֵהָ, שְׁכַתוּב
הוֹקֵם, וְלֹא פָּרַשׁ עַל יְדֵי מִי. (אל"א)
שְׁלֵא הוֹקֵם אֵלֶּה מִסוּד הַעוֹלָם
הַעֲלִיּוֹן, שֶׁהוּא נֹסֵת וְגִנּוּז, עַל
יְדֵי הַסוּד שֶׁל מִשָּׁה, כְּדִי לְהִתְחַמֵּן
עִמּוֹ.

וְאִתְבְּרִירוֹ אֲתוּוֹן אֲלִין בְּאֲלִין, וּכְלָא אִיהי רָזָא
חָדָא, פְּלִילֵן אֲלִין בְּאֲלִין, וּכְלָא
חַד, וּכְלָא אִיהוּ רָזָא חָדָא, בְּאַתּוּוֹן קְדִישִׁין.
וְעַל דָּא מְשַׁכְּנָא דְלְתַתָּא בְּאַרְעָא, קִיִּימָא בְּרָזָא
דְּמְשַׁכְּנָא עֲלָאָה, וְהָהוּא מְשַׁכְּנָא עֲלָאָה,
קִיִּימָא בְּרָזָא דְּמְשַׁכְּנָא אַחֲרָא עֲלָאָה עַל כְּלָא.
וּכְלָא אִיהוּ כְּלִיל דָּא בְּדָא לְמַהוּי חַד, וְעַל דָּא
כְּתִיב, וְהִזֵּה הַמְשַׁכֵּן אָחָד.

בְּתִיב (במדבר כד) רֵאשִׁית גוֹיִם עֲמֵלֵק וְאַחֲרֵיתוֹ
עַדֵי אַבְד. תָּא חֲזִי, בְּיוֹמָא דְאַתְקֵם
מְשַׁכְּנָא, דְאַקִים לִיה מִשָּׁה, כְּמָה דְאַתְמַר,
דְּכְתִיב וַיִּקֶם מִשָּׁה אֶת הַמְשַׁכֵּן, דְלָא הָוָה יְכִיל
לְמִיקָם, עַד דְאַוִּקִים לִיה אִיהוּ. לְמַטְרוֹנִיתָא,
דְלִית רְשׁוּ לְבַר נֶשׁ אַחֲרָא לְמִיקָם לֵה אֵלֶּה
בְּעֵלְהָ. אוּף הָכִי, כָּל אִינוּן אֲמִנִין, כְּלָהוּ אֲתִי
לְאַקְמָא מְשַׁכְּנָא, וְלֹא יְכִיל לְמִיקָם עַל יְדִיָּהוּ,
עַד דְאַתָּא מִשָּׁה, וְאַוִּקִים לִיה, בְּגִין דְאִיהוּ
מְאַרִיָּה דְבֵיתָא.

בֵּינן דְאַקִים מִשָּׁה יֵת מְשַׁכְּנָא לְתַתָּא, אַתְקֵם
מְשַׁכְּנָא אַחֲרָא לְעֵילָא, כְּמָה דְאוּקְמוּהָ,
דְכְתִיב הוֹקֵם, וְלֹא פָּרִישׁ עַל יְדָא דְמֵאֵן, (אל"א)
דְלָא אַתְקֵם אֵלֶּה מְרָזָא דְעֲלָמָא עֲלָאָה, דְאִיהוּ
סְתִים וְגִנּוּז, עַל יְדָא דְרָזָא דְמִשָּׁה, בְּגִין
לְאַתְתְּקָנָא בְּהַדִּיָּה.

בֵּינן דְאַקִים מִשָּׁה יֵת מְשַׁכְּנָא לְתַתָּא, אַתְקֵם
מְשַׁכְּנָא אַחֲרָא לְעֵילָא, כְּמָה דְאוּקְמוּהָ,
דְכְתִיב הוֹקֵם, וְלֹא פָּרִישׁ עַל יְדָא דְמֵאֵן, (אל"א)
דְלָא אַתְקֵם אֵלֶּה מְרָזָא דְעֲלָמָא עֲלָאָה, דְאִיהוּ
סְתִים וְגִנּוּז, עַל יְדָא דְרָזָא דְמִשָּׁה, בְּגִין
לְאַתְתְּקָנָא בְּהַדִּיָּה.

מה כתיב למעלה? (שמות לו) וַיִּבְאוּ כָל
הַחֲכָמִים הָעֹשִׂים אֶת כָּל מְלֶאכֶת הַקֹּדֶשׁ
וְגו'. מי הם החכמים העושים? אלו הם
ימין ושמאל וכל שאר הצדדים, שהם
דרכים ושבילים להכניס לתוף הים
ולמלא אותו, והם עשו את המשכן
למעלה והתקינו אותו.

כמו כן למטה, (שם) וַעֲשֵׂה בְצִלְאֵל
וְאַהֲלִיאֵב. זה בצד ימין, וזה בצד
שמאל. בצלאל לימין, ואהליאב
לשמאל. זה מיהודה, וזה מדין. ואחר
כך - וכל איש חכם לב, ויבאו כל
החכמים העושים. והרי בארנו, והכל
כמו שלמעלה.

באותו יום שהוקם המשכן התבטל
המנות מהעולם. אל תאמר התבטל,
אלא הסתלק מן העולם, שלא יכל
לשלט, כמו שבארנו. משום שלא
יתבטל יצר הרע מהעולם עד שיבא
מלך המשיח, והקדוש ברוך הוא
ישמח במעשיו, ואז - (ישעיה כה) בלע
המנות לנצח. כשהוקם המשכן על ידי
משה, אז נפרד כח היצר הרע ונכנע
ולא יכל לשלט. באותה שעה נפרד
סמא"ל, כח הרגז של השמאל, מעל
תקף הנפש הרע, ולא יכל לשלט על
העולם ולא יכל להתחבר באדם
ולהסוות אותו.

רבי יהודה אומר, כשעשו ישראל את
העגל, מה כתיב? (שמות לג) ומשה יקח
את האהל ונטה לו מחוץ למחנה. מה
הטעם? משום שראה יצר הרע שהיה
הולך בנייהם. אמר משה: צד הקדשה
לא ישרה בתוף צד הטמאה. רבי
אלעזר אומר, כל זמן שצד הקדשה
שולט, צד הטמאה לא יכול לשלט
ונכנע לפניו. ועל כן שנינו, כל זמן

מה כתיב לעילא, ויבאו כל החכמים
העושים (דף רל"ו ע"א) את כל מלאכת
הקדש וגו', מאן אינון חכמים העושים.
אלין אינון ימינא ושמאלא, וכל שאר
סטרין, דאינון אורחין ושבילין לאעלא גו
ימא, ולמלא ליה, ואינון עבדו משפנא
לעילא, ואתקינו ליה.

בגוונא דא לתתא, ועשה בצלאל
ואהליאב, דא בסטר ימינא, ודא
בסטר שמאלא, בצלאל לימינא, ואהליאב
לשמאלא, דא מיהודה, ודא מדין, ולבתר
וכל איש חכם לב, ויבאו כל החכמים
העושים, והא אוקימנא, וכלא כגוונא
דלעילא.

בההוא יומא דאתקם משפנא, אתבטל
מותא מעלמא. אתבטל לא
תימא, אלא אסתלק מעלמא, דלא יכיל
לשלטאה. פמה דאוקימנא. בגין דלא
יתבטל יצר הרע מעלמא, עד דיייתי מלכא
משיחא, וקודשא ברין הוא יחדי בעובדוי
וכדין (ישעיה כה) בלע המנות לנצח. פד אתקם
משפנא על ידא דמשה, כדין אתפרשת
חילא דיצר הרע, ואתכפיא, ולא הוה יכיל
לשלטאה. בההיא שעתא, אתפרש
סמא"ל, תקיפא רוגזא דשמאלא, מעל
תוקפא דחויא בישא, ולא יכיל לשלטא
על עלמא, ולא יכיל לאתחברא ביה בבר
נש, ולמסטי ליה.

רבי יהודה אומר, פד עבדו ישראל ית

עגלא, מה כתיב (שמות לג) ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה.
מאי טעמא. בגין דחמא יצר הרע דהוה אזיל בנייהו. אמר משה, סטרא
דקדושה לא תשרי בגו סטרא דמסאבא. רבי אלעזר אומר, פל זמנא
דסטרא דקדושה שלטא, סטרא מסאבא לא יכיל לשלטאה, ואתכפיא

שִׁירוּשָׁלִים תִּהְיֶה מְלֵאָה - צוֹר
הַרְשָׁעָה תִּהְיֶה חֲרָבָה.

פָּתַח וְאָמַר, (בראשית כד) וַתֹּאמֶר אֶל
הַעֲבָד מִי הָאִישׁ הַלְזֶה הַהוּלֵךְ
בְּשׂוּדָה לְקִרְאתָנוּ וַיֹּאמֶר הַעֲבָד
וְגו'. מַה כְּתוּב לְמַעַלָּה? וַתִּשָּׂא
רַבְקָה אֶת עֵינֶיהָ וַתֵּרֶא אֶת יִצְחָק
וַתִּפֹּל מֵעַל הַגְּמֶל. מַדּוּעַ הִצְרִיף
לְכַתּוּב אֶת הַפְּסוּק הַזֶּה בַּתּוֹרָה?
וְעוֹד, וְכִי מִשׁוּם שֶׁרָאָתָה אֶת יָפְיוֹ
שֶׁל יִצְחָק (מִהַ שְׂעָם) נִשְׁמָטָה מִן
הַגְּמֶל?

אֲרָא, פְּסוּק זֶה הוּא סוּד. בֹּא רְאֵה,
(וַתֵּרֶא אֶת יִצְחָק. מִיָּן דַּעְוָה שְׂהוּא יִצְחָק? אֵלָא
וַתֵּרֶא אֶת יִצְחָק, רְאָתָה בְּאוֹתָהּ שְׂעָה מִה שְׂלֵא
דַּעְוָה) (בֹּא וְרֵא, בְּשַׁעָה הַשְּׂהִיגָה רַבְקָה אֶל
יִצְחָק, שְׂעַת תִּפְלַת הַמִּנְחָה הַיְּהוּדָה, וּבְכַאוּת זְמַן
מִתְעוֹרָר דִּין גְּעוּלָם), וְרֵאָתָה אוֹתוֹ בְּרִגְזוֹ
הַדִּין הַקָּשֶׁה, וְרֵאָתָה שְׂהֵרִי סִיּוּם
הַרְגוֹ הַקָּשֶׁה הוּא גְּמֶל לְמִטָּה,
וְזֶהוּ סוּד הַמְּנוּת. וּמִשׁוּם כִּף נִרְכַּנָּה
וְהַשְּׂמִיטָה עֲצָמָה מֵאוֹתוֹ הַגְּמֶל.
שְׂהֵרִי כְּשֶׁמִּסְתַּכֵּל הַדִּין הַקָּשֶׁה,
אוֹתוֹ גְּמֶל מִתְחַזֵּק. וּמִשׁוּם כִּף
הַשְּׂמִיטָה אֶת עֲצָמָה מִמְּנוּת (סוּד שֶׁל
הַמְּנוּת. וְכַאֲשֶׁר הַדִּין הַקָּשֶׁה הַזֶּה הַתְּעוֹרָר, אוֹתוֹ
גְּמֶל הַתְּחַזֵּק, וּמִשׁוּם כִּף הַרְכִּיבָה וְהַשְּׂמִיטָה עֲצָמָה
מֵאוֹתוֹ גְּמֶל) וְלֹא יִשְׁבֶּה שָׁם.

בֹּא וְרֵאָה, הַגְּמֶל הַזֶּה הֵינּוּ סוּד
הַכְּתוּב (מִשְׁלִי יט) וּגְמִלוּ יִשְׁלָם לוֹ.
זֶהוּ גְּמוּל אוֹתָם הַרְשָׁעִים, שְׂכַתּוּב
(ישעיה ג) אוֹי לְרָשָׁע רַע כִּי גְּמוּל יִדְּיוֹ
יַעֲשֶׂה לוֹ. וְזֶהוּ הַגְּמֶל שְׂעוּמָד
לְאֹכֵל הַכֹּל וְלַהַשְׂמִיד הַכֹּל, וְזֶהוּ
שְׂמִיטָה מִתְּמִיד כְּנֻגָד (לְהַרְגַּ בֵּיא לְהַדִּיק)
כְּנִי הָאָדָם. וּמִשׁוּם כִּף, מִי שֶׁרֹאָה
בְּחִלּוּמוֹ גְּמֶל, הִרְאוּ לוֹ מוֹת שְׂנֵגוֹד
עָלָיו וְנִצַּל מִמְּנוּת.

בֹּא וְרֵאָה, צַד הַשְּׂמֵאָה הַזֶּה נִקְרָא
כִּף - שְׂגָרָם מוֹת לְכֹל הַעוֹלָם, וְזֶה
הִיָּה שֶׁהַסְּטָה אֶת אָדָם וְאֶת אֲשֵׁתוֹ,
וְאוֹתוֹ שְׂרַכְבַּ עָלָיו הוּא סְמָא"ל,
וְהוּא בֹּא לְהַטְעוֹת אֶת הַעוֹלָם
וְגָרָם מוֹת לְכֹל, וּמִשׁוּם כִּף בֹּא

קָמִיָּה. וְעַל דָּא תְּנִינּוּ, כָּל זְמַנָּא דִּירוּשָׁלַם
תִּהְיֶה מְלֵאָה, צוֹר חִיִּיבָא יְהֵא חֲרָבָה.

פָּתַח וְאָמַר, (בראשית כד) וַתֹּאמֶר אֶל הַעֲבָד מִי
הָאִישׁ הַלְזֶה הַהוּלֵךְ בְּשׂוּדָה לְקִרְאתָנוּ
וַיֹּאמֶר הַעֲבָד וְגו'. מַה פְּתִיב לְעֵילָא, וַתִּשָּׂא
רַבְקָה אֶת עֵינֶיהָ וַתֵּרֶא אֶת יִצְחָק וַתִּפֹּל מֵעַל
הַגְּמֶל. הָאִי קָרָא אֲמָאִי אֲצִטְרִיף לְמַכְתָּב
כְּאוֹרֵייתָא. וְתוּ, וְכִי כְּגִין דְּחִמָּתָא שְׂפִירו
דִּיִּצְחָק (כִּי שְׂעָם) אֲתִרְכִּיבַת מִגְּמֵלָא.

אֲרָא, הָאִי קָרָא רְזָא אִיהוּ. תָּא חֲזִי, (וַתֵּרֶא אֶת יִצְחָק
מִנָּא דַּעְתָּ דְּאִיהוּ יִצְחָק, אֵלָא וַתֵּרֶא אֶת יִצְחָק חִמָּתָא כִּתְהִיָּא
שְׂעָמָא מִה דְּלֹא דַּעְתָּ) (כ"א תָּא חֲזִי כְּשַׁעְתָּא דְּמִסְמָת רַבְקָה לְגַבֵּי דִּיִּצְחָק,
שְׂעָמָא דְּצוּלָתָא דְּמִנְחָה הַנּוּת, וּכְתְהוּמָא זְמַנָּא דִּינָא אֲתַעַר כְּעֵלְמָא),
וְחִמָּתָא לִיָּה כְּרוּגְזָא דְּדִינָא קְשִׁיא, וְחִמָּתָא
דְּהָא סִיּוּם דְּרוּגְזָא קְשִׁיא אִיהוּ גְּמֶל לְתַתָּא,
וְדָא אִיהוּ רְזָא דְּמוֹתָא, וּבְגִין כִּף אֲתִרְכִּיבַת
וְאֲשְׂמִיטַת גְּרָמָה מַהְהוּא גְּמֶל. דְּהָא כַּד
אֲסַתְּפַל דִּינָא קְשִׁיא, הַהוּא גְּמֶל אֲתַתְּקַף. וּבְגִין
כִּף אֲשְׂמִיטַת גְּרָמָה מִינָּה, (כ"א רְזָא דְּמוֹתָא וְכַד הָאִי דִּינָא
קְשִׁיא אֲתַעַר הַהוּא גְּמֶל אֲתַתְּקַף וּבְגִין כִּף אֲתִרְכִּיבַת גְּרָמָה כִּתְהוּמָא
גְּמֶל) וְלֹא יִתְבַת תַּמּוּן.

תָּא חֲזִי, הָאִי גְּמֶל, הֵינּוּ רְזָא דְּכְתִיב, (מִשְׁלִי יט)
וּגְמִלוּ יִשְׁלָם לוֹ, דָּא גְּמוּל דְּאִינוּן
חִיִּיבָא, דְּכְתִיב, (ישעיה ג) אוֹי לְרָשָׁע רַע כִּי גְּמוּל
יִדְּיוֹ יַעֲשֶׂה לוֹ. וְהָאִי אִיהוּ גְּמֶל, דְּקִימָא
לְאֹכֵלָא כְּלָא, וְלִשְׂעִיפָא כְּלָא. וְהָאִי אִיהוּ זְמִין
תְּדִיר לְקַבֵּל (כ"א לְקַבֵּלָא כִּי לְחַבְלָא) כְּנִי נְשָׂא. וּבְגִין
כִּף הָאִי מָאן דְּחִמֵּי בְּחַלְמִיָּה גְּמֶל, אֲחִמֵּי לִיָּה
מוֹתָא דְּאֲתַגְזַרְתָּ עָלֶיָּה, וְאֲשַׁתְּזִיב מִינָּה.

תָּא חֲזִי, הָאִי סְטָרָא דְּמִסְאָבָא אֲקָרִי הַכִּי,
דְּגָרִים מִיתָא לְכֹל עֵלְמָא, וְהָאִי הָוָה
דְּאֲסְטִי לְאָדָם וְלֹאֲתַתִּיה, וְהַהוּא דְּרַכִּיב עָלֶיָּה
אִיהוּ סְמָא"ל, וְאִיהוּ אֲתָא לְמַטְעֵי עֵלְמָא,

וְגַרְם מוֹתָא לְכֻלָּא. וּבִגְיִן כְּפֵךְ אֶתְּא וְשְׁלִיט עַל כְּלָא. אָדָם אִיהוּ אֲמֻשִׁיף לִיה לְגַבְיָהּ, וְכִינֹן דְּאִיהוּ אֲמֻשִׁיף לִיה לְגַבְיָהּ, כְּדִין אִיהוּ אֲתַמְשֵׁן אֲבַתְרִייהוּ, עַד דְּאֶסְטִי לֹוֹן. וּבִגְיִן כְּפֵךְ אֲמַר שְׁלָמָה, (משלי ה) וְאֵל תִּקְרַב אֶל פֶּתַח בֵּיתָהּ, דְּכָל מָאן דְּאֲתַקְרִיב לְבֵיתָהּ, כְּדִין אִיהוּ נִפְקַת וּמִתְקַשְׁרַת וְאֲתַמְשַׁכַּת אֲבַתְרִיָּה.

וְעַל דָּא רַבְקָה, כַּד חֲמַת דְּהוּה לִיה לְאֲתַדְבָּקָא בְּסִטְרָא דְּדִינָא קְשִׁיא. כִּינֹן דְּחֲמַת לִיה לְיִצְחָק בְּרִזָּא דְּדִינָא קְשִׁיא, וְחֲמַת דְּמַהְהוּא סִטְרָא נִפְקַ דִּינָא אַחְרָא תִּקְיָפָא, מְזוּהָמָא דְּדַהֲבָא, כַּד חֲמַת הָאִי, מִיַּד וְתַפּוּל מַעַל הַגָּמֶל, בְּגִין לְאֲתַרְפוּי מִן דִּינָא מַהְהוּא זוּהָמָא. כְּתִיב (ישעיה טו) קוֹל יְיָ מְשַׁלֵּם גְּמוּלָ לְאֵיבֵי, מַהְהוּא זוּהָמָא.

הָא חֲזִי (דף רל"ו ע"ב) כַּד עֲבָדוּ יִשְׂרָאֵל הַהוּא עוֹבְדָא, וְגַרְמוּ לְהַהוּא חוֹבָא, מְאִי טַעֲמָא עֲגָל, וְלֹא סִטְרָא אַחְרָא. וְאִי תִימָא, דְּאִינוּן בְּרִירוּ עֲגָלָא, לֹא הָכִי. אֶלָּא אִינוּן אֲמָרוּ, (שמות לב) קוּם עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לְפָנֵינוּ, וְאֶהְרֵן רַעוּתִיָּה הוּה לְאֶעֱפָא לֹוֹן.

אֲלֵא וְדֵאִי עֲבִידְתָּא אֲתַעֲבִיד כַּדְקָא חֲזִי, דְּהָא מִסִּטְרָא דְּדַהֲבָא, נִפְקָא סוּסְפִיתָא, כַּד אֲתַבְרִיר דְּדַהֲבָא, וּמִתְמָן מִתְפַּשְׁטִי כָּל אִינוּן סִטְרֵי שְׂמָאלָא, דְּאִינוּן הַתּוֹכָא דְּהַהוּא סוּסְפִיתָא דְּדַהֲבָא, וּמִתְפַּרְשָׁן לְכַמָּה סִטְרִין. וְכָל אִינוּן דְּאִית לֹוֹן חֲזִיו סוּמְקָא, גְּוֹן דְּדַהֲבָא קִימָא בְּטוּרֵי, כַּד שְׂמֻשָּׂא בְּתוֹקְפִיָּה, בְּגִין דְּתוֹקְפָא דְּשְׂמֻשָּׂא אַחֲזִי דְּהָבָא, וְאוּלִיד לִיה בְּאַרְעָא. וְהַהוּא דְּמִמְנָא כְּהַהוּא תוֹקְפָא דְּשְׂמֻשָּׂא, חֲזִיו דִּילִיָּה כְּעֲגָלָא, וְאֶקְרִי (תהלים צא) קֹטֵב יִשׁוּד צְהָרִים, וְדָא נִפְקָא מִגּוֹ עֲגָלָא

וְשׁוֹלֵט עַל הַכֹּל. אָדָם הוּא שְׂהַמְשִׁיף אוֹתוֹ אֲלֵיו, וְכִינֹן שְׂהַמְשִׁיף אוֹתוֹ אֲלֵיו, אֹז הוּא נִמְשָׁף אַחְרֵיהֶם עַד שְׂהַסְטָה אוֹתָם. וּמִשׁוּם כְּפֵךְ אֲמַר שְׁלָמָה, (משלי ה) וְאֵל תִּקְרַב אֶל פֶּתַח בֵּיתָהּ. שְׁכַל מִי שְׂמַתְקַרְב לְבֵיתָהּ, אֹז הִיא יוֹצֵאת וְנִקְשְׁרַת וְנִמְשַׁכַּת אַחְרֵיו. וְעַל זֶה רַבְקָה, כְּשִׁרְאָתָה שְׁהִיָּה לֹו לְדַבְּק בְּצַד הַדִּין הַקָּשֶׁה, כִּינֹן שְׂרָאָתָה אֵת יִצְחָק בְּסוּד הַדִּין הַקָּשֶׁה וְרָאָתָה שְׂמָאוֹתוֹ צַד יוֹצֵא דִין אַחַר תִּקְיָף מְזַדְּמַת הַזָּהָב, כְּשִׁרְאָתָה אֵת זֶה, מִיַּד - וְתַפּוּל מַעַל הַגָּמֶל, כְּדִי לְהַתְרַפּוֹת מִן הַדִּין מְאוּמָה זְהָמָה. כְּתוּב (ישעיה טו) קוֹל ה' מְשַׁלֵּם גְּמוּלָ לְאֵיבֵי, מְאוּמָה זְהָמָה.

בְּא וְרָאָה, כְּשִׁעֲשׂוּ יִשְׂרָאֵל אוֹתוֹ מַעֲשֵׂה וְגַרְמוּ אֵת אוֹתוֹ הַחֲטָא, מַה הַטַּעַם עֲגָל וְלֹא צַד אַחַר? וְאִם תֹּאמְרוּ שְׂהֶם כְּחֵרוּ עֲגָל - לֹא כְּפֵךְ! אֶלָּא הֵם אֲמָרוּ, (שמות לב) קוּם עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לְפָנֵינוּ, וְרִצּוֹנוֹ שֶׁל אֶהְרֵן הִיָּה לְעַכְבְּ אוֹתָם.

אֲלֵא וְדֵאִי הַמַּעֲשֵׂה נַעֲשֵׂה כְּרָאוּי, שְׁהִירֵי מִצַּד הַזָּהָב יוֹצֵאת פְּסֻלַת כְּשִׁנְכָר הַזָּהָב, וּמִשָּׁם מִתְפַּשְׁטִים כָּל אוֹתָם צְדִדֵי הַשְּׂמָאל, שְׂהֶם הַתּוֹכֵי שֶׁל אוֹתָהּ פְּסֻלַת שֶׁל הַזָּהָב, וְנִפְרָדִים לְכַמָּה צְדָדִים. וְכָל אוֹתָם שְׂיִשׁ לְהֶם מְרָאָה אָדָם, גְּוֹן שֶׁל זְהָב עוֹמֵד בְּהָרִים, כְּשֶׁהַשְּׂמֻשׁ בְּתַקְפוֹ, מִשׁוּם שְׂתַקְיָה הַשְּׂמֻשׁ מְרָאָה זְהָב, וּמוּלִיד אוֹתוֹ בְּאַרְץ. וְאוֹתוֹ שְׂמֻמְנָה בְּאוֹתוֹ הַתַּקְיָה שֶׁל הַשְּׂמֻשׁ, הַמְרָאָה שֶׁלוֹ כְּעֲגָל, וְנִקְרָא (תהלים צא) קֹטֵב יִשׁוּד צְהָרִים, וְזֶה יוֹצֵא מִתּוֹף עֲגָל הַתּוֹף הָאָדָם שֶׁל הַזָּהָב, וְכָל אֵלָה בְּאִים מְאוּתוֹ הַצַּד הָאָדָם, רִיחַ הַשְּׂמָאָה,

הַתּוֹכָא סוּמְקָא דְּדַהֲבָא, וְכָל הַגִּי אֲתִינֵן מַהְהוּא סִטְרָא סוּמְקָא, רִיחַ

מִסְאָבָא, דְּכָל אֵינוֹן דְּמִתְפָּרְשֵׁי מֵרוּחַ מְסָאָבָא
מִתְפָּשְׁטֵי בְּעֵלְמָא.

וְהָאֵי רוּחַ מְסָאָבָא, אִיהוּ חוּזָא בִישָׂא. וְאִית
מָאן דְּרָכִיב עֲלֶיהָ, וְאֵינוֹן דְּכַר וְנוֹקְבָא.
וְאֶקְרוּן אֵלֶּה, דְּאֵינוֹן מְזַדְּמִנִין בְּעֵלְמָא, בְּכָל
אֵינוֹן סְטָרִין דְּלַהוּן. וְרוּחַ קִדְשָׁא אֶקְרִי זֹאת,
דְּאִיהִי רְזָא דְּבְרִית, רְשִׁימָא קִדְשָׁא דְּאִשְׁתַּכַּח
תְּדִיר עֲמִיהָ דְּבַר נֶשׁ. וְכֵן (ישעיה כה) זֶה יְיָ, (שמות
טו) זֶה אֱלֹהֵי, אֲבָל אֵלִין אֶקְרוּן אֵלֶּה, וְעַל דָּא
כְּתִיב, אֵלֶּה אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל. וּבִגִּין כֶּן כְּתִיב,
(ישעיה מט) גַּם אֵלֶּה תִשְׁכַּחְנָה. וְאֲנָכִי רְזָא זֹאת,
לֹא אֲשַׁכַּחְךָ. וְכְתִיב (איכה א) עַל אֵלֶּה אֲנִי בּוֹכֶיָה,
דִּהְיוּא חוּבָה גְרִים לְמַכְפֵּי לֹוֹן פְּמָה בְּכִינֵן.
דְּכַר אַחַר עַל אֵלֶּה אֲנִי בּוֹכֶיָה. מְאִי טַעְמָא.
בְּגִין דְּאִתִּייהִיב רְשׁוֹ לְאַתְרַּךְ דָּא לְשִׁלְטָאָה
עַל יִשְׂרָאֵל, וְלַחְרַבָּא בֵּי מַקְדְּשָׁא. וּבִגִּין
דְּאִתִּייהִיב לֹוֹן רְשׁוֹ לְשִׁלְטָאָה, כְּתִיב עַל אֵלֶּה
אֲנִי בּוֹכֶיָה, רְזָא דְּמַלְּהָ עַל אֵלֶּה דָּא סְטָרָא
דְּמִסְאָבָא דְּאִתִּייהִיב לֹוֹן רְשׁוֹ לְשִׁלְטָאָה. אֲנִי
בוֹכֶיָה דָּא רוּחַ קִדְשָׁא דְּאֶקְרִי אֲנִי.

וְאִי תִימָא, הָא כְּתִיב (דברים כח) אֵלֶּה דְּבְרֵי הַבְּרִית.
הַכִּי הוּא וְדָאִי, דְּכָל אֵינוֹן לֹא מִתְקִימִין,
אֵלָּא מִגּוֹ אֵלֶּה, דְּתַמּוֹן כָּל לְוֹטִין כְּמָה
דְּאוּקִימָנָא דְּאִיהוּ אַרוּר, דְּכְתִיב (בראשית ג) אַרוּר
אַתָּה מִכָּל הַבְּהֵמָה. וּבִגִּין כֶּן, אֶקְדִּים וְאָמַר
אֵלֶּה, דְּקִימָא לְמָאן דְּעֵבַר דְּבְרֵי הַבְּרִית. (ויקרא
כז) אֵלֶּה הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת מֹשֶׁה, בְּגִין
דְּפִקוּדֵיָא דְּאוּרִייתָא לְאַתְדַּכְּאָה בַּר נֶשׁ, וְלֹא
יִסְטִי לְאוּרְחָא דָּא, וְיִסְתַּמַּר מִתַּמּוֹן, וְיִתְפָּרֵשׁ
מִנִּייהוּ.

וְאִי תִימָא (בראשית ו) אֵלֶּה תוֹלְדוֹת נֹחַ נֹחַ. הַכִּי
הוּא וְדָאִי, דְּהָא נֶפֶק חָם, דְּאִיהוּ אָבִי
כְּנַעַן, (בראשית ט) וְכְתִיב אַרוּר כְּנַעַן, וְאִיהוּ רְזָא

שְׂכַל אוֹתָם שְׁנִפְרְדִים מֵרוּחַ
הַטְּמָאָה מִתְפָּשְׁטִים בְּעוֹלָם.
וְרוּחַ הַטְּמָאָה הַזֶּה הִיא הַנְּחֹשׁ
הַרְע, וְיֵשׁ מִי שְׂרוּכָב עָלָיו, וְהֵם
זְכָר וּנְקֵבָה, וְנִקְרָאִים אֵלֶּה, שְׁהֵם
מְזַדְּמִנִים בְּעוֹלָם בְּכָל אוֹתָם
הַצְּדִידִים שְׁלֵהֶם, וְרוּחַ הַקִּדְשׁ
נִקְרָאת זֹאת, שֶׁהִיא סוּד הַבְּרִית,
הַרְשֵׁם הַקִּדְשׁ שְׁנִמְצָא תְּמִיד עִם
הָאָדָם. [כֵּן (ישעיה כה) זֶה ה', (שמות
טו) זֶה אֱלֹהֵי. אֲבָל אֵלֹוֹ נִקְרָאִים אֵלֶּה,
וְעַל זֶה כְּתוּב אֵלֶּה אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל.
וּמִשׁוּם כֶּן כְּתוּב (ישעיה מט) גַּם אֵלֶּה
תִשְׁכַּחְנָה, וְאֲנָכִי - סוּד שֶׁל זֹאת -
לֹא אֲשַׁכַּחְךָ. וְכְתוּב (איכה א) עַל
אֵלֶּה אֲנִי בּוֹכֶיָה. שְׁאוֹתוֹ חֲטָא גְרַם
לָהֶם לְבַכּוֹת כְּמָה בְּכִיּוֹת.

דְּכַר אַחַר עַל אֵלֶּה אֲנִי בּוֹכֶיָה,
מָה הַטְּעַם? מִשׁוּם שְׁנַתְנָה רְשׁוֹת
לְמִקּוּם הַזֶּה לְשִׁלְטַן עַל יִשְׂרָאֵל
וְלַחְרַיִב אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ,
וּמִשׁוּם שְׁנַתְנָה לָהֶם רְשׁוֹת לְשִׁלְטַן,
כְּתוּב עַל אֵלֶּה אֲנִי בּוֹכֶיָה. סוּד
הַדְּבַר עַל אֵלֶּה - זֶהוּ צַד הַטְּמָאָה
שְׁנַתְנָה לָהֶם רְשׁוֹת לְשִׁלְטַן. אֲנִי
בוֹכֶיָה - זֶה רוּחַ הַקִּדְשׁ שְׁנִקְרָאת
אֲנִי.

וְאִם תֹּאמַר, הֲרִי כְּתוּב (דברים כח)
אֵלֶּה דְּבְרֵי הַבְּרִית - כֶּן הוּא וְדָאִי.
שְׂכַל אוֹתָם שְׁלֹא מִתְקִימִים אֵלָּא
מִתוֹף אֵלֶּה, שְׁשֵׁם כָּל הַקְּלָלוֹת,
כְּמוֹ שְׂבָאֲרֵנוּ שֶׁהוּא אַרוּר, שְׂכְּתוּב
(בראשית ג) אַרוּר אַתָּה מִכָּל הַבְּהֵמָה.
וּמִשׁוּם כֶּן הַקְּדִים וְאָמַר אֵלֶּה,
שְׁעוּמַד לְמִי שְׁעֵבַר דְּבְרֵי הַבְּרִית.
(ויקרא כז) אֵלֶּה הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוָּה ה'
אֶת מֹשֶׁה, מִשׁוּם שְׁמִצּוֹת הַתּוֹרָה
לְטַהַר אֶת הָאָדָם, וְלֹא יִסְטֵה
מִהַדְרָף הַזֶּה, וְיִשְׁמַר מִשֵּׁם וְיִפְרַד
מֵהֶם.

וְאִם תֹּאמַר, (בראשית ו) אֵלֶּה תוֹלְדוֹת
נֹחַ נֹחַ - כֶּן הוּא וְדָאִי. שְׁהֲרִי יֵצֵא
חָם, שֶׁהוּא אָבִי כְּנַעַן, וְכְתוּב (שם
ט) אַרוּר כְּנַעַן, וְהוּא סוּד זֶה שֶׁל

אלה. ועל זה כל אלה התוהו פסלת הנהב, ונהרן הקריב זהב, שהוא הצד (האחר) שלו, שהוא כלול בתקף האש, והכל אחד, וצד זה זהב ואש.

ורוח הטמאה שתמיד נמצאת במדבר, מצאה מקום באותו זמן להתחזק בו. ומה שהיו ישראל טהורים מאותה זקמה ראשונה שהטיל בעולם וגרם מות לכל - כשעמדו על הר סיני גרם להם כמו מקדם לטמא אותם ולהתגבר עליהם, וגרם מות להם ולכל העולם ולדורותיהם אחריהם. זהו שכתוב (תהלים פב) אני אמרתי אלהים אתם וגו'. אכן כאדם תמותו וגו'. ומשום כך אהרן חזר אחר כך להטהר בסוד האמונה העליונה באותם שבועה ימים קדושים, ואחר כך להטהר בעגל.

ובא ראה, בכל רצה אהרן להטהר, שאלו הוא לא היה, לא היה יוצא עגל. מה הטעם? משום שאהרן הוא ימין, והוא חזק השמש, והנהב מהשמש. רוח טמאה ירדה ונכללה שם, וישראל נטמאו, והוא נטמא, עד שנטהרו. מה הטעם נטמא? משום שיצא עגל, שהוא מצד השמאל, שהוא שור, ומימינו עגל. והוא שמאל כמו שנאמר, שכתוב ופני שור מהשמאל לארבעתן. ואהרן שהוא ימין, נכלל בו שמאל ויצא על ידו. ועל כן נתן לו עגל, כמו שזהו גרם.

ומשום כך, כשרוח הטמאה הזו מתגברת ושולטת כמקדם על העולם, שהרי בזמן שחטאו ישראל, המשיכו עליהם אותו יצר הרע כמקדם. כשנטהרו ישראל ורצו להטהר, הצטרכו

דא דאלה. ועל דא כל הגי התוכא סוספיתא דדהבא. ונהרן קריב דהבא, דאיהו סטרא (אחר) דיליה, דכליל איהו בתוקפא דאשא, וכלא חד, וסטרא דא דהבא ואשא.

ורוח מסאבא דאשתכח תדיר במדברא, אשפח אתר בההוא זמנא לאתתקפא ביה. ומה דהוה ישראל דכיין, מההוא זזהמא קדמאה, דאטיל בעלמא, וגרים מותא לכלא, פד קיימו על טורא דסיני, גרם לון כמלקדמין, לסאבא לון, ולאפתקפא עליהו, וגרים לון מותא, ולכל עלמא, ולדריהון בתריהון, הדא הוא דכתיב, (תהלים פב) אני אמרתי אלהים אתם וגו'. אכן כאדם תמותו וגו'. ובגין כך, אהרן אהדר לבתר לאתדפאה, ברזא דמהימנותא עלאה, באינון שבועה יומין קדישין, ולבתר לאתדפאה בעגלא.

והא חזי, בכלא בעא אהרן לאתדפאה, דאלו איהו לא הוה, לא נפק עגלא. מאי טעמא. בגין דאהרן איהו ימינא. ואיהו תוקפא דשמשא, ודהבא משמשא. רוח מסאבא נחת, ואתכליל תמן, ואסתאבו ישראל, ואסתאב איהו, עד דאתדכו.

כאי טעמא אסתאב. בגין דנפק עגל, דאיהו מסטרא דשמאלא, דאיהו שור, ומימיניה עגל. ואיהו שמאלא, כמה דאתמר, דכתיב (דף רל"ב ע"א) (יחזקאל א) ופני שור מהשמאל לארבעתן. ואהרן דאיהו ימינא, אתכליל ביה שמאלא, ונפק על ידיה. ועל דא, אתייהיב ליה עגל, כמה דאיהו גרים.

ובגין כך, פד האי רוחא מסאבא אתתקף, ושליט כמלקדמין על עלמא, דהא בזמנא דחאבו ישראל, אמשיכו עלייהו ההוא יצר הרע כמלקדמין. פד אתדכו ישראל, ובעו לאתדפאה, אצטריכו

יצר הרע כמלקדמין. פד אתדכו ישראל, ובעו לאתדפאה, אצטריכו

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתים פסיה לא ימוש ומפיה זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. ובפרפת משה רבינו מהימנא בתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי כְּכָל אַתְר וְאַתְר, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וְיִשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׂיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגַן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִרְחֵם עָלֵינוּ. וְיַחְמוֹל וְיַחְמוֹל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כַּנְּפוֹי וּבְסִתְרָא אֱהֵלוּ לַחֲזוֹת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדֵנּוּ יִשְׁקֵהוּ. וְיַצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וְיִשִּׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וְיִלְוֶה אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מְכָרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תְּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וְיִהְיֶה לָּהּ בְּשָׁעֵרִים
מְעֻשֵׂיָהּ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנָהּ בְּגַן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְּלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וְיַחְמוֹל עָלֶיהָ. וְיִלְוֶה אֱלִיָּהּ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

בשורה משמחת ביותר
לעם ישראל

ערוץ
הזוהר
העולמי

קול הזוהר
0722-990044

"תיבת נח" של הרשב"י

לראשונה בהסטוריה היהודית!
יאכטה בלב ים

המשדרת ערוץ חדש "קול הרשב"י ו-"קול הזוהר"
24 שעות ביממה לכל העולם כולו!

עם ישראל מודה לתורם האוניה
ניתנה להצלחה מרובה ולביטול גזירות רעות מעם ישראל,
ולביאת המשיח בחדס וברחמים.

את קול הזוהר תלמדו, ואת שופרו של משיח תשמעו.

להפעלת הערוץ דרוש לנו משדר רב עוצמה
שעלותו כ-150,000 ₪!

זכה גם אתה להיות שותף בזכות העצומה

חייג עכשיו ותזכה לעולם הבא: 054-4577956 / 0548-436784

ניתן להקדיש לעילוי נשמת, לזיווג הגון, לרפו"ש, לאריכות ימים,
לפרנסה טובה, נחת מהילדים, ולכל הישועות.
אפשרות לפריסת תשלומים.